

7

רד"מ פ"ק
ב"ש סמ"ג
ל' סור ב"ש
ב"ש סמ"ג
המגיד שזה
המנהגים
ת' מרדכי ב"ש
ס' ס' ש"ס
התוס' גנייזין
ובכ"ק פ'
שבת ק"ו

לעצמך ואם אצטרך אקנה ממך לאחר השבת : ד * כמותר לתת לא"י מעות (ד) (יד) מע"ש לקנות לו (טו) ובלבד שלא יאמר לו קנה בשבת . סנה וכן מותר ליתן לו בנדים למכור ובלבד שלא יאמר לו למכרן בשבת (ב"י ב"ש סמ"ג) (טו) מי ששכר ח"י להוליך (ה) סחורתו וז"ל הא"י ולקחם (יו) מבית ישראל בשבת חסור וסיו (ו) עונשין (יח) העושה (רבינו ירוחם ח"י) : ד' דבר שאינו מלאכה ואינו אסור לעשות בשבת (יט) אלא משום שבות כותר לישראל לומר לא"י לעשותו בשבת (כ) והוא שיהיה שם (כא) מקצת חולי [ג] או יהיה צריך לדבר (כב) צורך הרבה או מפני מצוה כיצד אומר ישראל לא"י בשבת דעדות באילן להביא שופר לתקוע תקיעת מצוה או * להביא סים דרך חצר שלא עירבו לרחוק בו המצמער (כג) סיוש אוסרין . סנה ולקמן סי' תקפ"ז פסק להתיר וע"ל (ז) סי' רע"ו ד"ס מקילין (כד) אפילו במלאכה דאורייתא וע"ש ס"ג : ו' יאסור לחשב חשבונות אפילו אם עברו כגון כך וכך

שערי תשובה

או יהיה צריך לדבר לורך הרכה . וכתב בשאלת יעב"ץ ח"ב סימן קל"ט לגד
למסור לא"י פאקיע מרגליות והא"י השליח ימסור בשבת לפאקיע חף
טו יסודי צריך לכתוב פ"ש וכשז"ת זרע אמת מתיר לשלוח לא"י יסודי
לפני פרכאות להשדל לגבות חוב מהא"י יסודי חס הוא הפסד מרובה
שהע"ג יכתבו בכתב שלם כיון שאם לא יעשה כן היום יפסיד ופיין
ז"ש שיכנסם בשבת וכן לענין חס נתן לו מעות בע"ש לקנות
אדם בעיר שיום השוק בשבת כי ח"א לא יחטא ואם השוק
לא זכר לו שיקנה בשבת מ"מ לא יהנה ישראל ממנו באותה שבת
ע"ל סי' רנ"ב ס"א מיהו חס האינו יהודי לקחה מבית ישראל קודם
הין לו במלקות ואם טעה שסבר שמותר אין עונשין אותו ונאמן

באור הלכה

ו נתן לו מעות כיון דאומר לו שיקנה בשבילו : * מותר לתת לא"י וכו' ובלבד
פ"ן במ"ב סק"ד דדוקא בשקצ' לו שבר עבור זה ואם היה אפשר לו
ולמסור מעבור יום מותר אפילו בלא קצ' וכמו שמוחר באגרת לעיל
ז"א יוכל להגיש לבית הסמוך לתומה מעבור יום חף שהוא הולך אח"כ
ז [פגרי"א וכתב בדאופן זה מייירי בשו"ע ולכן לא הוכיר דוקא בשקצ' :
הביא מ"ס דרך חצר שלא עירבו . וה"ס דרך כרמלית וכן מוכח ב"י
רס"ו ס"י דדוקא גרי"א אסור וכן הסכים בא"ר ב"ש כמה פוסקים ודלא

באר היטב

שרי לומר לאינו יהודי הרד"ך מ"א : (ד) מע"ש . ואם יום השוק
בשבת ואינו בנמצא לקנות אלא בו אסור . וה"ה כשיום השוק בשבת
אסור ליתן לו דבר למכור . וכתב הט"ו וז"ל דכלל הני דמתירין
[ב"ה עם השמש] כגון נותנין כלים לכובס וכו' יש איסור חס נותן
לו הכלים סמוך לשבת וא"ל ראה שאני צריך להם במו"ש דה"ל כאומר
וא"ל שילך לדרכו במו"ש וע"ל סי' רנ"ב ס"ב . ובס"ח כתב דאל
אינו בשכונת היהודים שרי כנה"ג . וכתב עוד הט"ו נ"ל מה שהתירו
דעכ"פ עשה בשביל ישראל ע"ש : (ה) סחורתו . אפי' יחד לו מקום
קודם השבת אע"פ שמפליג בשבת שרי מ"א : (ו) עונשין * בממון
לומר שטעה בשוגג ר"א ששון סי' קנ"ו : (ז) סי' רע"ו . שם ס"ב
מ"שנה ברורה * בזמן שהיתה יד ב"ד תקיפה .

מ"שנה ברורה

(יד) מע"ש לקנות לו . ודוקא (יג) בשקצ' לו שבר עבור זה דלא
עושה אדעתיה דנפשיה דבלא"ה אסור וכמבואר בסימן רמ"ה ס"ה
ועיין בכה"ל : (טו) ובלבד שלא יאמר וכו' . ואם (יד) יום השוק
שם בשבת ובאותו מקום אינו מצוי לקנות כ"א ביומא דשוקא כמו
שרגיל בעייבות קטנות הו"ל כמזכיר לו יום השבת בפירוש בין
שמבקש לקנות עבורו או שנותן לו למכור (טו) ואפילו בתחלת
השכוע אסור ובמקום שמצוי קצת גם בשאר ימים אין איסור אלא
השבת ראה שאני צריך לילך לדרכי במו"ש הוי ג"כ כמזכיר יום השבת
לא לא יהנה ישראל ממנו באותה שבת דעכ"פ עשה בשביל
(יז) אבל הא"ר והתו"ש חולקין עליו . כתב בס"ח אל ידור אדם
ר שיום השוק הוא בשבת כי ח"א לא יחטא ואם השוק אינו בשכונתו שרי : (טז) מי ששכר וכו' . דאף (יח) שקצ' לו שבר
ר זה ולא יחד לו שיוליכנו בשבת וא"י אדעתיה דנפשיה לוקח בשבת אפ"ה אסור כיון שלוקח מבית ישראל בשבת וכדלעיל בסימן
ב ס"א . ובענינו שהסחורה היא של ישראל (יט) אפילו יחד לו מקום והנית שם הסחורה לא מהני : (יז) מבית ישראל בשבת .
(כ) אם לקחה קודם שבת אע"פ שמפליג בשבת מחוץ לתחום שרי (כא) כיון שקצ' לו שבר ואדעתיה דנפשיה קעביר כמו שנתבאר
מן רנ"ב : (יח) העושה . לפי עשרו בממון או * במלקות חס אין לו ממון ואם טעה וסבר שמותר אין עונשין אותו ונאמן לומר
הייתי [אחרונים] : (יט) אלא משום שבות . אבל דבר שאיסורו מה"ת אסור ע"י ח"י אפילו לדבר מצוה כדלקמן בסימן של"א ס"ו
(ו) ע"כ אסור לומר לא"י להדליק נר כדי ללמוד ולהתפלל : (ב) והוא שיהיה שם וכו' . דכיון שהאיסור אינו אלא מדרכין
זור אמירה לא"י הוא ג"כ רק מדרכין והוי שבות דשבות לא גזרו באופנים אלו : (כא) מקצת חולי . דאלו בחולי ממש הכולל כל
ף או שיש בו סכנת חבד אפילו ישראל עושה שבות אחד דעה כמ"ס סימן שכ"ח סי"ז (כג) ודע שאין מדמין דבר לדבר בענין
נותין ואין לך בס להתיר אלא מה שאמרו חכמים דלגבי מילה לא התירו שבות דאמירה לא"י במקום מלאכה דאורייתא כמ"ס
זן של"א ס"ו וגבי לוקח בית בא"י מותר כמ"ס סימן ש"ו ס"א : (כב) לורך הרבה . עיין במ"א שמסיק דדוקא במקום הפסד גדול
! בלא"ה אין להקל כלל (כד) ובא"ר מפסק אפילו באופן זה ועיין בסי"ט סחורה הנפסדת ע"י נשמים : (כג) ייש אוסרין .
ל דוקא במילה שרי הנמרא שבות דשבות [כגון להביא דרך חצר שאינה מעורבת באיזמל ע"י ח"י למול בו] משום דהיא עולה
יא שבת אבל לא לצורך מצוה אחרת ועיין בלבוש ובא"ר דהלכה כדעה א' : (כד) אפילו במלאכה דאורייתא . ע"י ח"י במקום
ה מיהו כבר כתב רמ"א לעיל דיש להחמיר בזה (כה) וכן עיקר כי דעה זו היא רק דעת יחידאה והרי"ף והרא"ש והרמב"ם

שער הציון

(מ"א וא"ר וס"א : (יד) ע"ש ומ"א וע"ז וא"ר : (טו) ח"ר ולבובי שרד וחלקו על המ"א שמקל בזה : (טז) ע"ז : (יז) ור"ת"ס מלפיל סימן רנ"ג
: ע"ש ואף לסי"א שם אפשר דדוקא כעשה ח"י מלאכה ד"ת ולא בקנין ומכירה [א"ר] אף בשקונה מיני תאכל אפסר ד"ס להחמיר דמסתמא
ז בא"י שיהיה ממש . מיד וכמ"ס המ"א גרי"ס סימן תקט"ו ע"ש וכתו"ש העתיקו פה [אף הוא העתיקו בשמו זה לדגיא ובאמת לא פשיטא ל"ס שם בזה
ז : (יח) מ"א ותו"ש וס"א : (יט) מ"א וא"ר ותו"ש : (כ) מ"א וא"ר ותו"ש : (כא) הו"ש ופמ"ג דבלא קצ"א חף זה אסור : (כב) ח"א : (כג) מ"א ב"ש
: (כד) וחה שכתב לורך הרכה אפשר דוקא בדבר שהוא כער הגוף כמו שמכ"ס לרחוק בו המצמער : (כס) ט"ז וא"א לעיל בסימן רע"ז פ"ב :
טו